

TŁUMACZENIE

UMOWA DWUSTRONNA

 pomiędzy Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie środków ostrożnościowych odnoszących się do ubezpieczeń i reasekuracji

Preambuła

Unia Europejska („UE”) i Stany Zjednoczone Ameryki („Stany Zjednoczone” lub „USA”), będące Stronami niniejszej Umowy,

działając we wspólnym celu ochrony uprawnionych z polis ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz innych konsumentów, z poszanowaniem systemu nadzoru i regulacji ubezpieczeń i reasekuracji każdej ze Stron;

potwierdzając, że dla Stanów Zjednoczonych środki ostrożnościowe obowiązujące w Unii Europejskiej, wraz z wymogami i zobowiązaniami przewidzianymi w niniejszej Umowie, zapewniają poziom ochrony ubezpieczonych i innych konsumentów w odniesieniu do cesji reasekuracyjnych i nadzoru nad grupą zgodny z wymogami ustawy o Federalnym Biurze Ubezpieczeń z 2010 r.;

uznając coraz większą potrzebę współpracy pomiędzy organami nadzoru UE i USA obejmującej wymianę informacji poufnych, z uwagi na rosnącą globalizację rynków ubezpieczeń i reasekuracji;

biorąc pod uwagę to, że praktyczne ustalenia dotyczące współpracy transgranicznej mają podstawowe znaczenie dla nadzoru nad ubezpieczycielami i reasekuratorami zarówno w stabilnych czasach, jak i w czasie kryzysu;

uwzględniając wymieniane pomiędzy Stronami informacje na temat ich ram regulacyjnych i po starannej analizie tych ram;

odnotowując korzyści dla ubezpieczycieli i reasekuratorów działających na terytorium każdej ze Stron wynikające ze zwiększenia pewności regulacyjnej przy stosowaniu ram regulacyjnych ubezpieczeń i reasekuracji;

uznając efekty ograniczenia ryzyka wynikające z umów reasekuracji w kontekście transgranicznym, o ile spełnione są obowiązujące warunki ostrożnościowe oraz uwzględniona jest ochrona ubezpieczonych i innych konsumentów;

uznając, że nadzór nad grupami ubezpieczeniowymi i reasekuracyjnymi umożliwia organom nadzoru sformułowanie trafnej oceny sytuacji finansowej takich grup;

uznając potrzebę grupowego wymogu kapitałowego lub grupowej oceny w przypadku ubezpieczycieli i reasekuratorów stanowiących część grupy działającej na terytorium obu Stron oraz uznając, że grupowy wymóg kapitałowy lub grupowa ocena na poziomie światowej jednostki dominującej mogą opierać się na podejściu Strony Siedziby;

potwierdzając znaczenie specyfikacji dotyczących grupowego wymogu kapitałowego lub grupowej oceny dla nadzoru nad grupą oraz, w uzasadnionych przypadkach, stosowania środków naprawczych, zapobiegawczych lub innych środków zaradczych przez organ nadzoru w oparciu o ten wymóg lub tę ocenę; oraz

zachęcając do wymiany informacji pomiędzy organami nadzoru w celu sprawowania nadzoru nad ubezpieczycielami i reasekuratorami w interesie ubezpieczonych i innych konsumentów,

niniejszym uzgadniają:

Artykuł 1

Cele

Niniejsza Umowa dotyczy:

- a) zniesienia, pod określonymi warunkami, wymogów dotyczących obecności na rynku lokalnym wprowadzanych przez jedną ze Stron lub jej organy nadzoru wobec reasekuratora przejmującego ryzyko, który posiada siedzibę główną lub stałą siedzibę na terytorium drugiej Strony, jako warunku zawarcia umowy reasekuracji z ubezpieczycielem cedującym ryzyko, który posiada siedzibę główną lub stałą siedzibę na terytorium pierwszej Strony, lub warunku zezwolenia ubezpieczycielowi cedującemu ryzyko na uznanie należności z tytułu reasekuracji lub z tytułu efektów ograniczenia ryzyka wynikających z takiej umowy reasekuracji;

- b) zniesienia, pod określonymi warunkami, wymogów dotyczących zabezpieczenia wprowadzanych przez jedną ze Stron lub jej organy nadzoru wobec reasekuratora przejmującego ryzyko, który posiada siedzibę główną lub stałą siedzibę na terytorium drugiej Strony, jako warunku zawarcia umowy reasekuracji z ubezpieczycielem cedującym ryzyko, który posiada siedzibę główną lub stałą siedzibę na terytorium pierwszej Strony, lub warunku zezwolenia ubezpieczycielowi cedującemu ryzyko na uznanie należności z tytułu reasekuracji lub z tytułu efektów ograniczenia ryzyka wynikających z takiej umowy reasekuracji;
- c) roli organów nadzoru Strony Przyjmującej i Strony Siedziby w odniesieniu do grupowego nadzoru ostrożnościowego nad grupą ubezpieczeniową lub reasekuracyjną, której światowa jednostka dominująca znajduje się na terytorium Strony Siedziby, w tym, pod określonymi warunkami, (i) zniesienia na poziomie światowej jednostki dominującej wymogów ostrożnościowych Strony Przyjmującej dotyczących wypłacalności w sektorze ubezpieczeń oraz jej wymogów kapitałowych i wymogów w zakresie zarządzania i sprawozdawczości oraz (ii) postanowienia, że to organ nadzoru Siedziby, a nie Przyjmujący organ nadzoru będzie sprawował nadzór ostrożnościowy nad grupą ubezpieczeniową na poziomie światowym, bez uszczerbku dla nadzoru grupowego sprawowanego przez Stronę Przyjmującą nad grupą ubezpieczeniową lub reasekuracyjną na poziomie jednostki dominującej na jej terytorium; oraz
- d) wzajemnego wspierania przez Strony wymiany informacji pomiędzy organami nadzoru każdej ze Stron i zalecanych praktyk dotyczących takiej wymiany.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszej Umowy stosuje się następujące definicje:

- a) „ubezpieczyciel cedujący ryzyko” oznacza ubezpieczyciela lub reasekuratora, który w ramach umowy reasekuracji jest kontrahentem reasekuratora przejmującego ryzyko;
- b) „zabezpieczenie” oznacza aktywa, takie jak środki pieniężne i akredytywy, oddawane w zastaw przez reasekuratora na rzecz ubezpieczyciela lub reasekuratora cedującego ryzyko w celu zagwarantowania lub zabezpieczenia zobowiązań reasekuratora przejmującego ryzyko wobec ubezpieczyciela cedującego ryzyko wynikających z umowy reasekuracji;
- c) „uznanie należności z tytułu reasekuracji lub z tytułu efektów ograniczenia ryzyka wynikających z umów reasekuracji” oznacza przewidziane w ostrożnościowych ramach regulacyjnych prawo ubezpieczyciela cedującego ryzyko do uznania kwot należnych od reasekuratorów przejmujących ryzyko, wynikających z wypłaconych i niewypłaconych odszkodowań z tytułu cesji ryzyka, odpowiednio jako pozycji aktywów lub pomniejszenia zobowiązań;
- d) „grupa” oznacza co najmniej dwie jednostki, z których co najmniej jedna jest zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji, a jedna z nich sprawuje kontrolę nad co najmniej jednym zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji lub inną jednostką nieregulowaną;
- e) „nadzór nad grupą” oznacza sprawowanie nadzoru regulacyjnego i ostrożnościowego nad grupą ubezpieczeniową lub reasekuracyjną przez organ nadzoru w celu, między innymi, ochrony ubezpieczonych i innych konsumentów oraz wspierania stabilności finansowej i ogólnego zaangażowania;
- f) „Strona Siedziby” oznacza Stronę, na której terytorium światowa jednostka dominująca grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej bądź zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji ma swoją siedzibę główną lub stałą siedzibę;
- g) „organ nadzoru Siedziby” oznacza organ nadzoru Strony Siedziby;
- h) „Strona Przyjmująca” oznacza Stronę, na której terytorium grupa ubezpieczeniowa lub reasekuracyjna bądź zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji dokonuje operacji, niebędącą terytorium, na którym światowa jednostka dominująca grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej bądź zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji ma swoją siedzibę główną lub stałą siedzibę;
- i) „Przyjmujący organ nadzoru” oznacza organ nadzoru Strony Przyjmującej;
- j) „ubezpieczyciel” oznacza jednostkę, która posiada zezwolenie lub licencję na podejmowanie lub wykonywanie działalności w zakresie ubezpieczeń bezpośrednich;
- k) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę regulowaną lub nieregulowaną, która bezpośrednio lub pośrednio jest właścicielem innej jednostki lub jednostkę tę kontroluje;
- l) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej;
- m) „reasekurator” oznacza jednostkę, która posiada zezwolenie lub licencję na podejmowanie lub wykonywanie działalności reasekuracyjnej;

- n) „działalność reasekuracyjna” oznacza działalność polegającą na przejmowaniu ryzyka scedowanego przez ubezpieczyciela lub przez innego reasekuratora;
- o) „umowa reasekuracji” oznacza umowę, na mocy której reasekurator przejmujący ryzyko przejmuje ryzyko scedowane przez ubezpieczyciela lub reasekuratora;
- p) „organ nadzoru” oznacza dowolny organ nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową i reasekuracyjną w Unii Europejskiej lub w Stanach Zjednoczonych;
- q) „jednostka” oznacza każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą;
- r) „Stan USA” oznacza każdy stan, wspólnotę, terytorium lub posiadłość Stanów Zjednoczonych, Dystrykt Kolumbii, Wspólnotę Portoryka, Wspólnotę Marianów Północnych, Samoa Amerykańskie, Guam lub Wyspy Dziewicze Stanów Zjednoczonych;
- s) „na poziomie światowym” oznacza wszystkie operacje lub działania danej grupy, bez względu na to, gdzie mają miejsce; oraz
- t) „światowa jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą najwyższego szczebla w danej grupie.

Artykuł 3

Reasekuracja

1. Z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 4, żadna Strona nie może – i zapewnia, aby jej organy nadzoru ani inne właściwe organy tego nie czyniły – na zasadzie warunku umożliwiającego reasekuratorowi przejmującemu ryzyko, który posiada siedzibę główną lub stałą siedzibę na terytorium drugiej Strony (zwanemu poniżej do celów art. 3 „Reasekuratorem Przejmującym Strony Siedziby”), zawarcie umowy reasekuracji z ubezpieczycielem cedującym ryzyko, który posiada siedzibę główną lub stałą siedzibę na terytorium pierwszej Strony (zwanym poniżej do celów art. 3 „Ubezpieczycielem Cedującym Strony Przyjmującej”):

- a) utrzymywać lub przyjmować żadnych wymogów dotyczących przekazania zabezpieczenia w związku z cesjami ze strony Ubezpieczyciela Cedującego Strony Przyjmującej na rzecz Reasekuratora Przejmującego Strony Siedziby ani żadnych powiązanych wymogów w zakresie sprawozdawczości związanych z takim zniesionym zabezpieczeniem, ani
- b) utrzymywać lub przyjmować żadnych nowych wymogów o zasadniczo takim samym skutku regulacyjnym dla Reasekuratora Przejmującego Strony Siedziby jak wymogi dotyczące zabezpieczenia zniesione na mocy niniejszej Umowy ani żadnych wymogów w zakresie sprawozdawczości związanych z takim zniesionym zabezpieczeniem,

które to wymogi, w przypadku określonym w lit. a) albo b), skutkowałyby mniej korzystnym traktowaniem Reasekuratorów Przejmujących Strony Siedziby niż traktowanie reasekuratorów przejmujących ryzyko, którzy posiadają siedzibę główną lub stałą siedzibę na terytorium podlegającym temu samemu organowi nadzoru co Ubezpieczyciel Cedujący Strony Przyjmującej. Na mocy niniejszego ustępu nie zabrania się Stronie, na której terytorium ubezpieczyciel cedujący ryzyko posiada siedzibę główną lub stałą siedzibę (zwaną poniżej do celów art. 3 „Stroną Przyjmującą”), ani jej organom nadzoru stosowania wymogów stanowiących warunek umożliwiający Reasekuratorom Przejmującym Strony Siedziby zawarcie umowy reasekuracji z Ubezpieczycielem Cedującym Strony Przyjmującej, jeżeli te same wymogi mają zastosowanie do umów reasekuracji pomiędzy ubezpieczycielem cedującym ryzyko i reasekuratorem przejmującym ryzyko, którzy posiadają siedziby główne lub stałe siedziby na terytorium podlegającym temu samemu organowi nadzoru.

2. Z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 4, Strona Przyjmująca nie może – i zapewnia, aby jej organy nadzoru ani inne właściwe organy tego nie czyniły – na zasadzie warunku umożliwiającego Ubezpieczycielowi Cedującemu Strony Przyjmującej uznanie należności z tytułu reasekuracji lub z tytułu efektów ograniczenia ryzyka wynikających z umów reasekuracji zawartych z Reasekuratorem Przejmującym Strony Siedziby:

- a) utrzymywać lub przyjmować żadnych wymogów dotyczących przekazania zabezpieczenia w związku z cesjami ze strony Ubezpieczyciela Cedującego Strony Przyjmującej na rzecz Reasekuratora Przejmującego Strony Siedziby ani żadnych powiązanych wymogów w zakresie sprawozdawczości związanych z takim zniesionym zabezpieczeniem, ani
- b) utrzymywać lub przyjmować żadnych nowych wymogów o zasadniczo takim samym skutku regulacyjnym dla Reasekuratora Przejmującego Strony Siedziby jak wymogi dotyczące zabezpieczenia zniesione na mocy niniejszej Umowy ani żadnych wymogów w zakresie sprawozdawczości związanych z takim zniesionym zabezpieczeniem,

które to wymogi, w przypadku określonym w lit. a) albo b), skutkowałyby mniej korzystnym traktowaniem Reasekuratorów Przejmujących Strony Siedziby niż traktowanie reasekuratorów przejmujących ryzyko, którzy posiadają siedzibę główną lub stałą siedzibę na terytorium podlegającym temu samemu organowi nadzoru co Ubezpieczyciel Cedujący Strony Przyjmującej. Na mocy niniejszego ustępu nie zabrania się Stronie Przyjmującej ani jej organom nadzoru stosowania wymogów stanowiących warunek umożliwiający Ubezpieczycielowi Cedującemu Strony Przyjmującej

uznanie należności z tytułu reasekuracji lub z tytułu efektów ograniczenia ryzyka wynikających z umów reasekuracji zawartych z Reasekuratorem Przejmującym Strony Siedziby, jeżeli te same wymogi mają zastosowanie do umów reasekuracji pomiędzy ubezpieczycielem cedującym ryzyko i reasekuratorem przejmującym ryzyko, którzy posiadają siedziby główne lub stałe siedziby na terytorium podlegającym temu samemu organowi nadzoru.

3. Z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 4, Strona Przyjmująca nie może – i zapewnia, aby, odpowiednio, jej organy nadzoru ani inne właściwe organy tego nie czyniły – na zasadzie warunku zawarcia umowy reasekuracji z Ubezpieczycielem Cedującym Strony Przyjmującej lub warunku umożliwiającego Ubezpieczycielowi Cedującemu Strony Przyjmującej uznanie należności z tytułu takiej reasekuracji lub z tytułu efektów ograniczenia ryzyka wynikających z takiej umowy reasekuracji:

- a) utrzymywać lub przyjmować żadnych wymogów zobowiązujących Reasekuratora Przejmującego Strony Siedziby do obecności na rynku lokalnym, ani
- b) utrzymywać lub przyjmować żadnych nowych wymogów o zasadniczo takim samym skutku regulacyjnym dla Reasekuratora Przejmującego Strony Siedziby jak wymóg obecności na rynku lokalnym,

które to wymogi, w przypadku określonym w lit. a) albo b), skutkowałyby mniej korzystnym traktowaniem Reasekuratora Przejmującego Strony Siedziby niż traktowanie reasekuratorów przejmujących ryzyko, którzy posiadają siedzibę główną lub stałą siedzibę na terytorium podlegającym organowi nadzoru Ubezpieczyciela Cedującego Strony Przyjmującej lub którzy posiadają siedzibę główną lub stałą siedzibę na terytorium Strony Przyjmującej i posiadają licencję lub zezwolenie na działalność na terytorium podlegającym organowi nadzoru Ubezpieczyciela Cedującego Strony Przyjmującej. W przypadku Stanu USA „zezwolenie na działalność” oznacza, do celów niniejszego postanowienia, dopuszczenie do działalności w tym stanie.

4. Ust. 1–3 stosuje się z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) reasekurator przejmujący ryzyko posiada i na bieżąco utrzymuje:
 - (i) fundusze własne lub kapitał i nadwyżkę, w kwocie co najmniej 226 mln euro, jeżeli ubezpieczyciel cedujący ryzyko posiada siedzibę główną w UE, lub 250 mln dolarów amerykańskich, jeżeli ubezpieczyciel cedujący ryzyko posiada stałą siedzibę w Stanach Zjednoczonych, obliczone zgodnie z metodyką stosowaną w jego jurysdykcji krajowej; lub
 - (ii) jeżeli reasekurator przejmujący ryzyko jest towarzystwem zrzeszającym ubezpieczycieli posiadających osobowość prawną i indywidualnych ubezpieczycieli nieposiadających osobowości prawnej:
 - A) minimalne ekwiwalenty kapitału i nadwyżki (pomniejszone o zobowiązania) lub fundusze własne, obliczone zgodnie z metodyką stosowaną w jego jurysdykcji krajowej, w kwocie co najmniej 226 mln euro, jeżeli ubezpieczyciel cedujący ryzyko posiada siedzibę główną w UE, lub 250 mln dolarów amerykańskich, jeżeli ubezpieczyciel cedujący ryzyko posiada stałą siedzibę w Stanach Zjednoczonych; oraz
 - B) fundusz centralny obejmujący saldo wynoszące co najmniej 226 mln euro, jeżeli ubezpieczyciel cedujący ryzyko posiada siedzibę główną w UE, lub 250 mln dolarów amerykańskich, jeżeli ubezpieczyciel cedujący ryzyko posiada stałą siedzibę w Stanach Zjednoczonych;
- b) reasekurator przejmujący ryzyko posiada i na bieżąco utrzymuje:
 - (i) współczynnik wypłacalności wynoszący 100 procent kapitałowego wymogu wypłacalności zgodnie z dyrektywą Wypłacalność II lub RBC wynoszący 300 procent poziomu dozwolonych działań kontrolnych, odpowiednio w zależności od tego, który ma zastosowanie na terytorium, na którym reasekurator przejmujący ryzyko posiada siedzibę główną lub stałą siedzibę; lub
 - (ii) jeżeli reasekurator przejmujący ryzyko jest towarzystwem zrzeszającym ubezpieczycieli posiadających osobowość prawną i indywidualnych ubezpieczycieli nieposiadających osobowości prawnej, współczynnik wypłacalności wynoszący 100 procent kapitałowego wymogu wypłacalności zgodnie z dyrektywą Wypłacalność II lub RBC wynoszący 300 procent poziomu dozwolonych działań kontrolnych, odpowiednio w zależności od tego, który ma zastosowanie na terytorium, na którym reasekurator przejmujący ryzyko posiada siedzibę główną lub stałą siedzibę;
- c) reasekurator przejmujący ryzyko zgadza się przekazać niezwłoczne pisemne powiadomienie i wyjaśnienia organowi nadzoru na terytorium ubezpieczyciela cedującego ryzyko, jeżeli:
 - (i) odpowiednio, jego kapitał i nadwyżka lub fundusze własne spadną poniżej wartości minimalnej określonej w lit. a) lub, odpowiednio, jego współczynnik wypłacalności lub współczynnik kapitałowy spadnie poniżej wartości minimalnej określonej w lit. b); lub
 - (ii) zostanie przeciwko niemu podjęte dowolne działanie regulacyjne z powodu poważnego naruszenia prawa właściwego;

- d) reasekurator przejmujący ryzyko przedstawia Przyjmującemu organowi nadzoru pisemne potwierdzenie zgody na poddanie się jurysdykcji sądów terytorium, na którym ubezpieczyciel cedujący ryzyko posiada siedzibę główną lub stałą siedzibę, zgodnie z obowiązującymi na tym terytorium wymogami dotyczącymi przedstawiania takiej zgody. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie ogranicza ani w żaden sposób nie zmienia zdolności stron umowy reasekuracji do uzgodnienia mechanizmów alternatywnego rozwiązywania sporów;
- e) w stosownych przypadkach do celów „doręczania pism procesowych”, reasekurator przejmujący ryzyko przedstawia Przyjmującemu organowi nadzoru pisemne potwierdzenie zgody na wyznaczenie tego organu nadzoru jako pełnomocnika do doręczeń. Przyjmujący organ nadzoru może wymagać, aby taka zgoda była mu przedstawiana i zawarta w każdej umowie reasekuracji podlegającej jego właściwości;
- f) reasekurator przejmujący ryzyko wyraża na piśmie zgodę na zapłatę wszystkich kwot zasądzonych prawomocnym wyrokiem – niezależnie od tego, gdzie wystąpiono z wnioskiem o wykonanie – na rzecz ubezpieczyciela cedującego ryzyko, które zostały objęte stwierdzeniem wykonalności na terytorium, na którym wydano wyrok;
- g) reasekurator przejmujący ryzyko wyraża zgodę w każdej umowie reasekuracji podlegającej niniejszej Umowie na dostarczenie zabezpieczenia pokrywającego 100 procent zobowiązań reasekuratora przejmującego ryzyko wynikających z reasekuracji scedowanej na podstawie tejże umowy w przypadku gdy reasekurator przejmujący ryzyko sprzeciwia się wykonaniu, odpowiednio, prawomocnego wyroku, który jest wykonalny na mocy prawa terytorium, na którym został wydany, lub należycie wykonalnego orzeczenia arbitrażowego, uzyskanego bądź to przez ubezpieczyciela cedującego ryzyko, bądź też przez podmiot reprezentujący go w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- h) reasekurator przejmujący ryzyko lub, w stosownych przypadkach, jego poprzednik albo następca prawny przedstawia Przyjmującemu organowi nadzoru następujące dokumenty, jeżeli tenże organ nadzoru tego zażąda:
- (i) w odniesieniu do dwóch lat poprzedzających zawarcie umowy reasekuracji, a następnie co roku – swoje zbadane roczne sprawozdanie finansowe, zgodne z prawem właściwym na terytorium jego siedziby głównej, obejmujące sprawozdanie z audytu zewnętrznego;
 - (ii) w odniesieniu do dwóch lat poprzedzających zawarcie umowy reasekuracji – sprawozdanie na temat wypłacalności i kondycji finansowej lub opinię aktuarusza, jeżeli zostały one złożone w organie nadzorczym reasekuratora przejmującego ryzyko;
 - (iii) przed zawarciem umowy reasekuracji, a następnie nie rzadziej niż co pół roku – zaktualizowany wykaz wszystkich spornych i zaległych roszczeń z tytułu reasekuracji przeterminowanych o co najmniej 90 dni, odnoszących się do reasekuracji przejętej od ubezpieczycieli cedujących ryzyko objętych jurysdykcją danego ubezpieczyciela cedującego ryzyko; oraz
 - (iv) przed zawarciem umowy reasekuracji, a następnie nie rzadziej niż co pół roku – informacje dotyczące reasekuracji przejętej od spółki cedującej ryzyko przez reasekuratora przejmującego ryzyko, reasekuracji scedowanej przez reasekuratora przejmującego ryzyko i kwot należnych z tytułu reasekuracji od reasekuratora przejmującego ryzyko wynikających z wypłaconych i niewypłaconych odszkodowań, w celu umożliwienia oceny kryteriów określonych w ust. 4 lit. i);
- i) reasekurator przejmujący ryzyko stosuje konsekwentną praktykę terminowej spłaty roszczeń wynikających z umów reasekuracji. Odnotowuje się brak terminowej spłaty, jeżeli spełnione jest dowolne z następujących kryteriów:
- (i) ponad 15 procent kwot należnych z tytułu reasekuracji jest przeterminowanych lub spornych według zgłoszenia do organu nadzorczego;
 - (ii) ponad 15 procent ubezpieczycieli cedujących ryzyko lub reasekuratorów cedujących ryzyko reasekurowanych przez reasekuratora posiada kwoty należne z tytułu reasekuracji wynikające z wypłaconych odszkodowań przeterminowane o co najmniej 90 dni, które to należności nie są sporne i na każdego ubezpieczyciela cedującego ryzyko przekraczają 90 400 euro, w przypadku gdy reasekurator przejmujący ryzyko posiada siedzibę główną w UE, lub 100 000 dolarów amerykańskich, w przypadku gdy reasekurator przejmujący ryzyko posiada stałą siedzibę w Stanach Zjednoczonych; lub
 - (iii) wartość łączna kwot należnych z tytułu reasekuracji wynikających z wypłaconych odszkodowań, które to należności nie są sporne, lecz są przeterminowane o co najmniej 90 dni, przekracza 45 200 000 euro, w przypadku gdy reasekurator przejmujący ryzyko posiada siedzibę główną w UE, lub 50 000 000 dolarów amerykańskich, w przypadku gdy reasekurator przejmujący ryzyko posiada stałą siedzibę w Stanach Zjednoczonych;
- j) reasekurator przejmujący ryzyko potwierdza, że nie uczestniczy aktualnie w żadnym porozumieniu w sprawie wypłacalności, w którym biorą udział Ubezpieczyciele Cedujący Strony Przyjmującej, i zgadza się powiadomić ubezpieczyciela cedującego ryzyko i jego organ nadzoru oraz dostarczyć ubezpieczycielowi cedującemu ryzyko 100-procentowe zabezpieczenie zgodne z warunkami porozumienia, gdyby reasekurator przejmujący ryzyko zawarł takie porozumienie;

- k) jeżeli ubezpieczyciel cedujący ryzyko jest objęty procedurą prawną, odpowiednio, restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przejścia zarządu lub postępowania likwidacyjnego, on sam lub jego przedstawiciel może ubiegać się o wydanie nakazu oraz – o ile sąd, przed którym toczy się postępowanie w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przejścia zarządu lub likwidacji, uzna to za stosowne – uzyskać nakaz zobowiązujący reasekuratora przejmującego ryzyko do przekazania zabezpieczenia dotyczącego wszystkich zaległych scedowanych zobowiązań; oraz
- l) organ nadzoru Siedziby reasekuratora przejmującego ryzyko potwierdza co roku organowi nadzoru Strony Przyjmującej, że reasekurator przejmujący ryzyko spełnia wymogi określone w lit. b).
5. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie uniemożliwia reasekuratorowi przejmującemu ryzyko dobrowolnego przekazywania informacji organom nadzoru.
6. Każda ze Stron zapewnia – jako Strona Przyjmująca, w odniesieniu do swoich organów nadzoru, w przypadku gdy Przyjmujący organ nadzoru ustali, że Reasekurator Przejmujący Strony Siedziby przestał spełniać jeden z warunków wymienionych w ust. 4 – aby Przyjmujący organ nadzoru wprowadzał którykolwiek z wymogów, o których mowa w ust. 1–3, jedynie wtedy, gdy tenże Przyjmujący organ nadzoru stosuje procedurę określoną w lit. a) – c):
- a) przed wprowadzeniem któregokolwiek ze wspomnianych wymogów Przyjmujący organ nadzoru kontaktuje się z reasekuratorem przejmującym ryzyko i – z wyjątkiem nadzwyczajnych okoliczności, w których konieczny jest krótszy okres ze względu na ochronę ubezpieczonych i innych konsumentów – zapewnia reasekuratorowi przejmującemu ryzyko 30 dni, licząc od początkowego kontaktu, na przedłożenie planu wyeliminowania uchybień i 90 dni, licząc od początkowego kontaktu, na wyeliminowanie uchybień oraz powiadamia organ nadzoru Siedziby;
- b) jedynie w przypadku gdy po upływie wspomnianego okresu 90 dni lub krótszego okresu w nadzwyczajnych okolicznościach określonych w lit. a) Przyjmujący organ nadzoru uzna, że reasekurator przejmujący ryzyko nie podjął działań lub podjął działania niewystarczające, Przyjmujący organ nadzoru może wprowadzić którykolwiek z wymogów określonych w ust. 1–3; oraz
- c) wprowadzenie któregokolwiek z wymogów określonych w ust. 1–3 wyjaśnia się na piśmie i powiadamia o nim zainteresowanego reasekuratora przejmującego ryzyko.
7. Z zastrzeżeniem przepisów prawa właściwego i warunków niniejszej Umowy, żadne z postanowień niniejszego artykułu nie ogranicza ani w żaden sposób nie zmienia zdolności stron umowy reasekuracji do uzgodnienia wymogów dotyczących zabezpieczenia lub innych warunków w tejże umowie reasekuracji.
8. Niniejsza Umowa ma zastosowanie wyłącznie do umów reasekuracji zawartych, zmienionych lub odnowionych w dniu, z którym staje się skuteczny środek pomniejszający zabezpieczenie na podstawie niniejszego artykułu, lub po tej dacie, i jedynie w odniesieniu do strat poniesionych i rezerw zgłoszonych począwszy od późniejszej z następujących dat: (i) daty wspomnianego środka lub (ii) daty wejścia w życie takiej nowo zawartej, zmienionej lub odnowionej umowy reasekuracji. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie ogranicza ani w żaden sposób nie zmienia zdolności stron jakiegokolwiek umowy reasekuracji do renegocjowania tejże umowy reasekuracji.
9. Dla większej jasności, w przypadku rozwiązania niniejszej Umowy, żadne z postanowień niniejszej Umowy nie uniemożliwia organom nadzoru lub innym właściwym organom żądania obecności na rynku lokalnym od Reasekuratorów Przejmujących Strony Przyjmującej, żądania przekazania zabezpieczenia i spełnienia powiązanych wymogów lub żądania przestrzegania innych przepisów prawa właściwego w odniesieniu do wszelkich zobowiązań wynikających z umów reasekuracji opisanych w niniejszej Umowie.

Artykuł 4

Nadzór nad grupą

Na użytek art. 9 i 10 Strony ustanawiają następujące praktyki w zakresie nadzoru nad grupą:

- a) Bez uszczerbku dla lit. c) – h) i udziału w kolegiach organów nadzoru, grupa ubezpieczeniowa lub reasekuracyjna Strony Siedziby podlega jedynie nadzorowi ostrożnościowemu nad grupą ubezpieczeniową na poziomie światowym obejmującemu, odpowiednio, zarządzanie, wypłacalność i kapitał oraz sprawozdawczość grupy na poziomie światowym, sprawowanemu przez jej organy nadzoru Siedziby, a nie podlega nadzorowi nad grupą na poziomie światowej jednostki dominującej grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej sprawowanemu przez Przyjmujący organ nadzoru.

- b) Niezależnie od lit. a) Przyjmujące organy nadzoru mogą sprawować nadzór w odniesieniu do grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej Strony Siedziby zgodnie z lit. c) – h). Przyjmujące organy nadzoru mogą, w stosownych przypadkach, sprawować na swoim terytorium nadzór nad grupą w odniesieniu do grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej Strony Siedziby na poziomie jednostki dominującej. Przyjmujące organy nadzoru nie sprawują w innych przypadkach nadzoru nad grupą na poziomie światowym w odniesieniu do grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej Strony Siedziby, bez uszczerbku dla nadzoru grupowego nad grupą ubezpieczeniową lub reasekuracyjną na poziomie jednostki dominującej na terytorium Strony Przyjmującej.
- c) W przypadku gdy system zarządzania ryzykiem na poziomie światowym, udokumentowany poprzez przedłożenie własnej oceny ryzyka i wypłacalności (ORSA) grupy na poziomie światowym, ma zastosowanie wobec grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej Strony Siedziby zgodnie z prawem właściwym, organ nadzoru Siedziby, który żąda przedłożenia ORSA, przedstawia streszczenie ORSA grupy na poziomie światowym:
- (i) niezwłocznie – Przyjmującym organom nadzoru, jeżeli są one członkami kolegium organów nadzoru grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej, oraz
 - (ii) organom nadzoru istotnych jednostek zależnych lub oddziałów tej grupy na terytorium Strony Przyjmującej – na żądanie tych organów nadzoru.

W przypadku gdy taka ORSA grupy na poziomie światowym nie ma zastosowania do grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej Strony Siedziby zgodnie z prawem właściwym, właściwy organ nadzoru Stanu USA lub Państwa Członkowskiego UE przedstawia równoważną dokumentację, która jest sporządzana zgodnie z prawem właściwym organu nadzoru Siedziby, o czym mowa powyżej w ppkt (i) i (ii).

- d) Streszczenie ORSA grupy na poziomie światowym lub równoważna dokumentacja, o której mowa w lit. c), zawiera następujące elementy:
- (i) opis ram zarządzania ryzykiem grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej;
 - (ii) ocenę ekspozycji na ryzyko grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej; oraz
 - (iii) grupową ocenę kapitału wysokiego ryzyka i ocenę potencjalnej wypłacalności.
- e) Niezależnie od lit. a), jeżeli streszczenie ORSA grupy na poziomie światowym lub, w stosownych przypadkach, równoważna dokumentacja, o której mowa w lit. c), prowadzi do ujawnienia dowolnego poważnego zagrożenia dla ochrony ubezpieczonych lub stabilności finansowej na terytorium podlegającym Przyjmującemu organowi nadzoru, organ ten może wprowadzić środki zapobiegawcze, naprawcze lub inne środki zaradcze w odniesieniu do ubezpieczycieli lub reasekuratorów na terytorium Strony Przyjmującej.

Przed wprowadzeniem takich środków Przyjmujący organ nadzoru konsultuje się z właściwym organem nadzoru Siedziby grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej. Strony zachęcają organy nadzoru do dalszego zajmowania się kwestiami nadzoru ostrożnościowego nad grupami ubezpieczeniowymi w ramach kolegium organów nadzoru.

- f) Wymogi w zakresie sprawozdawczości w ramach nadzoru ostrożnościowego nad grupami ubezpieczeniowymi określone w prawie właściwym na terytorium Strony Przyjmującej nie mają zastosowania na poziomie światowej jednostki dominującej grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej, o ile nie dotyczą bezpośrednio ryzyka poważnego wpływu na zdolność jednostek wchodzących w skład grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej do wypłaty odszkodowań na terytorium Strony Przyjmującej.
- g) Przyjmujący organ nadzoru zachowuje zdolność żądania i uzyskiwania informacji – do celów nadzoru ostrożnościowego nad grupą ubezpieczeniową – od ubezpieczyciela lub reasekuratora prowadzącego działalność na podlegającym temu organowi terytorium i posiadającego światową jednostkę dominującą, która ma siedzibę główną na terytorium Strony Siedziby, jeżeli Przyjmujący organ nadzoru uzna takie informacje za niezbędne do ochrony przed poważną szkodą dla ubezpieczonych, poważnym zagrożeniem dla stabilności finansowej lub poważnym wpływem na zdolność ubezpieczyciela lub reasekuratora do wypłaty odszkodowań na terytorium podlegającym Przyjmującemu organowi nadzoru. Przyjmujący organ nadzoru opiera taki wniosek o informacje na kryteriach nadzoru ostrożnościowego i w miarę możliwości unika składania wniosków wiążących się z obciążeniami lub stanowiących powielenie wcześniejszych wniosków. Organ nadzoru występujący z wnioskiem informuje o nim kolegium organów nadzoru.

Niezależnie od lit. a) brak odpowiedzi ze strony ubezpieczyciela lub reasekuratora na taki wniosek o informacje może spowodować wprowadzenie środków zapobiegawczych, naprawczych lub innych środków zaradczych na terytorium podlegającym Przyjmującemu organowi nadzoru.

- h) W odniesieniu do grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej Strony Siedziby dokonującej operacji na terytorium Strony Przyjmującej i podlegającej grupowej ocenie kapitałowej na terytorium Strony Siedziby, spełniającej następujące kryteria:
- (i) grupowa ocena kapitałowa obejmuje obliczenie kapitału grupy na poziomie światowym z określeniem ryzyka na poziomie całej grupy, włącznie ze światową jednostką dominującą grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej, które może wpływać na operacje i działania w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji prowadzone na terytorium drugiej Strony; oraz
 - (ii) organ nadzoru na terytorium Strony, na którym stosowana jest grupowa ocena kapitałowa, o której mowa powyżej w pkt (i), jest upoważniony do wprowadzania środków zapobiegawczych, naprawczych lub innych środków zaradczych na podstawie tej oceny, w tym do żądania, w stosownych przypadkach, wprowadzenia środków kapitałowych;

Przyjmujący organ nadzoru nie wymaga przeprowadzenia grupowej oceny kapitałowej ani nie wprowadza grupowego wymogu kapitałowego na poziomie światowej jednostki dominującej grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej zgodnie z prawem właściwym na jego terytorium.

W przypadku gdy ubezpieczyciel lub reasekurator Strony Siedziby podlega grupowemu wymogowi kapitałowemu na terytorium Strony Siedziby, Przyjmujący organ nadzoru nie wprowadza grupowego wymogu kapitałowego ani nie wymaga przeprowadzenia grupowej oceny kapitałowej na poziomie światowej jednostki dominującej grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej.

- i) Niezależnie od wszelkich postanowień niniejszej Umowy, nie ogranicza ona ani nie zawęża – ani też nie jest jej celem ograniczenie ani zawężenie – możliwości wykonywania przez organy nadzoru UE uprawnień nadzorczych lub regulacyjnych wobec podmiotów lub grup, które są właścicielami instytucji kredytowych w UE lub instytucje takie kontrolują, które prowadzą operacje bankowe w UE lub odnośnie do których ustalono, że ich poważna trudna sytuacja finansowa lub ich charakter, zakres, wielkość, skala, koncentracja, wzajemne powiązania lub różne rodzaje działalności mogą stanowić zagrożenie dla stabilności finansowej UE, przy czym wykonywanie wspomnianych uprawnień może odbywać się poprzez wdrażanie: dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (CRD IV), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (CRR), dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego

rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi, lub też innych powiązanych przepisów ustawowych i wykonawczych.

Niezależnie od wszelkich postanowień niniejszej Umowy, nie ogranicza ona ani nie zawęża – ani też nie jest jej celem ograniczenie ani zawężenie – możliwości wykonywania przez właściwy organ nadzoru USA uprawnień nadzorczych lub regulacyjnych wobec podmiotów lub grup, które są właścicielami instytucji depozytowych w Stanach Zjednoczonych lub instytucje takie kontrolują, które prowadzą operacje bankowe w Stanach Zjednoczonych lub odnośnie do których ustalono, że ich poważna trudna sytuacja finansowa lub ich charakter, zakres, wielkość, skala, koncentracja, wzajemne powiązania lub różne rodzaje działalności mogą stanowić zagrożenie dla stabilności finansowej Stanów Zjednoczonych, przy czym wykonywanie wspomnianych uprawnień może odbywać się na podstawie ustawy o holdingach bankowych (tytuł 12 U.S.C., sekcja 1841 i nast.), ustawy o kredytach dla właścicieli domów (tytuł 12 U.S.C., sekcja 1461 i nast.), ustawy o bankowości międzynarodowej (tytuł 12 U.S.C., sekcja 3101 i nast.), ustawy Dodd-Franka dotyczącej reformy Wall Street i ochrony konsumentów (tytuł 12 U.S.C., sekcja 5301 i nast.), lub też innych powiązanych przepisów ustawowych i wykonawczych.

Artykuł 5

Wymiana informacji

1. Strony zachęcają organy nadzoru w obrębie swoich odpowiednich jurysdykcji do współpracy w zakresie wymiany informacji zgodnie z praktykami określonymi w załączniku. Strony uznają, że stosowanie tych praktyk zintensyfikuje współpracę i wymianę informacji przy jednoczesnym przestrzeganiu wysokich norm ochrony poufności.

2. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie odnosi się do wymogów, które mogą mieć zastosowanie do wymiany danych osobowych prowadzonej przez organy nadzoru.

Artykuł 6

Załącznik

Załącznik do niniejszej Umowy stanowi jej integralną część.

Artykuł 7

Wspólny Komitet

1. Niniejszym Strony ustanawiają Wspólny Komitet, w którego skład wchodzi przedstawiciele Stanów Zjednoczonych i przedstawiciele Unii Europejskiej i który stanowi dla Stron forum konsultacji i wymiany informacji na temat zarządzania Umową i jej prawidłowego wdrażania.

2. Strony przeprowadzają konsultacje w ramach Wspólnego Komitetu w odniesieniu do niniejszej Umowy:

- a) za obopólną zgodą Stron, jeżeli jedna ze Stron proponuje konsultacje;
- b) co najmniej raz w ciągu 180 dni po dacie wejścia w życie lub rozpoczęcia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy, w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej, a następnie raz do roku, o ile Strony nie postanowią inaczej;
- c) jeżeli jedna ze Stron składa pisemny wniosek o obowiązkowe konsultacje; oraz
- d) jeżeli jedna ze Stron przedstawia pisemne powiadomienie o zamiarze rozwiązania Umowy.

3. Wspólny Komitet może zajmować się:

- a) sprawami związanymi z wdrażaniem Umowy;
- b) skutkami Umowy, w obrębie jurysdykcji Stron, dla konsumentów korzystających z ubezpieczeń i reasekuracji i dla komercyjnych operacji dokonywanych przez ubezpieczycieli i reasekuratorów;
- c) wszelkimi zmianami w niniejszej Umowie proponowanymi przez jedną ze Stron;
- d) wszelkimi sprawami wymagającymi obowiązkowych konsultacji;
- e) powiadomieniem o zamiarze rozwiązania niniejszej Umowy; oraz
- f) innymi sprawami, o których mogą zdecydować Strony.

4. Wspólny Komitet może uchwalić regulamin wewnętrzny.

5. Każda ze Stron przewodniczy na przemian przez rok Wspólnemu Komitetowi, o ile nie postanowiono inaczej. Posiedzenia Wspólnego Komitetu mogą być zwoływane przez jego Przewodniczącego w terminie i w sposób, o których mogą zdecydować Strony.

6. Wspólny Komitet może powoływać dowolne grupy robocze w celu ułatwienia swoich prac.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsza Umowa wchodzi w życie siedem dni po dacie dokonania przez Strony wymiany pisemnych powiadomień poświadczających, że dopełniły one odpowiednich wymogów i procedur wewnętrznych, lub w innym terminie uzgodnionym przez Strony.

Artykuł 9

Wdrożenie Umowy

1. Począwszy od daty wejścia w życie lub rozpoczęcia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy, w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej, Strony zachęcają właściwe organy do powstrzymania się od stosowania środków, które byłyby niezgodne z którymkolwiek z warunków lub obowiązków określonych w Umowie, w tym w odniesieniu do zniesienia wymogów dotyczących zabezpieczenia i obecności na rynku lokalnym na podstawie art. 3. Może to obejmować, w stosownych przypadkach, wymianę pism pomiędzy właściwymi organami w sprawach odnoszących się do niniejszej Umowy.

2. Począwszy od daty wejścia w życie lub rozpoczęcia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy, w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej, Strony wprowadzają w razie potrzeby wszelkie środki w celu jak najszybszego wdrożenia i stosowania niniejszej Umowy zgodnie z art. 10.
3. Począwszy od daty wejścia w życie lub rozpoczęcia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy, w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej, Stany Zjednoczone zachęcają każdy ze stanów USA do szybkiego przyjęcia następujących środków:
 - a) zmniejszenia, w każdym roku następującym po dacie wejścia w życie lub rozpoczęcia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy, kwoty zabezpieczenia wymaganego przez każdy Stan do umożliwienia pełnego uznania należności z tytułu reasekuracji o 20 procent zabezpieczenia, którego dany Stan USA wymagał od dnia 1 stycznia przed podpisaniem niniejszej Umowy; oraz
 - b) wdrożenia odpowiednich przepisów ustawowych i wykonawczych Stanu USA dotyczących uznania należności z tytułu reasekuracji, zgodnych z art. 3, jako metody przyjmowania środków zgodnie z ust. 1 i 2 tego artykułu.
4. Pod warunkiem że niniejsza Umowa weszła w życie, w dniu nie późniejszym niż pierwszy dzień miesiąca przypadającego 42 miesiące po dacie podpisania niniejszej Umowy Stany Zjednoczone rozpoczynają ustalanie potencjalnego unieważnienia, na mocy swoich przepisów ustawowych i wykonawczych, w odniesieniu do każdego środka dotyczącego ubezpieczeń obowiązującego w danym Stanie USA, co do którego Stany Zjednoczone ustalają, że jest on niezgodny z niniejszą Umową i skutkuje mniej korzystnym traktowaniem ubezpieczyciela lub reasekuratora unijnego niż ubezpieczyciela lub reasekuratora amerykańskiego posiadającego stałą siedzibę, licencję lub innego rodzaju dopuszczenie do działalności w tym Stanie USA. Pod warunkiem że niniejsza Umowa weszła w życie, w dniu nie późniejszym niż pierwszy dzień miesiąca przypadającego 60 miesięcy po dacie podpisania niniejszej Umowy Stany Zjednoczone kończą wszelkie niezbędne ustalenia dotyczące unieważnienia, na mocy swoich przepisów ustawowych i wykonawczych, w odniesieniu do każdego środka dotyczącego ubezpieczeń obowiązującego w danym Stanie USA i podlegającego takiej ocenie. Do celów niniejszego ustępu Stany Zjednoczone traktują priorytetowo – na potrzeby ustaleń dotyczących potencjalnego unieważnienia – Stany o najwyższym wolumenie scedowanej reasekuracji brutto.

Artykuł 10

Stosowanie Umowy

1. O ile nie określono inaczej, stosowanie niniejszej Umowy rozpoczyna się w dniu jej wejścia w życie lub z upływem 60 miesięcy od daty jej podpisania, w zależności od tego, która z tych dat przypada później.
2. Niezależnie od art. 8 i ust. 1 niniejszego artykułu:
 - a) Unia Europejska stosuje tymczasowo art. 4 niniejszej Umowy do dnia jej wejścia w życie, a następnie stosuje art. 4 poprzez zapewnienie, aby organy nadzoru i inne właściwe organy stosowały praktyki określone w tymże artykule począwszy od siódmego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Strony powiadomiły się nawzajem, że dopełniły wymogów i procedur wewnętrznych niezbędnych do celów tymczasowego stosowania niniejszej Umowy.

Stany Zjednoczone stosują tymczasowo art. 4 niniejszej Umowy do dnia jej wejścia w życie, a następnie stosują art. 4 poprzez dokładanie najlepszych starań i zachęcanie organów nadzoru i innych właściwych organów, aby stosowały one praktyki określone w tym artykule począwszy od siódmego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Strony powiadomiły się nawzajem, że dopełniły wymogów i procedur wewnętrznych niezbędnych do celów tymczasowego stosowania niniejszej Umowy;
 - b) w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy lub z upływem 60 miesięcy od daty jej podpisania, w zależności od tego, która z tych dat przypada później:
 - (i) obowiązki Strony określone w art. 3 ust. 1 i 2 oraz w art. 9 mają zastosowanie jedynie wtedy, jeżeli – a następnie dopóki – organy nadzoru drugiej Strony sprawują nadzór określony w art. 4 i wypełniają obowiązki określone w art. 3 ust. 3;
 - (ii) praktyki Strony określone w art. 4 oraz obowiązki określone w art. 3 ust. 3 mają zastosowanie jedynie wtedy, jeżeli – a następnie dopóki – organy nadzoru drugiej Strony wypełniają obowiązki określone w art. 3 ust. 1 i 2; oraz
 - (iii) obowiązki Strony określone w art. 3 ust. 3 mają zastosowanie jedynie wtedy, jeżeli – a następnie dopóki – organy nadzoru drugiej Strony sprawują nadzór określony w art. 4 i wypełniają obowiązki określone w art. 3 ust. 1 i 2;
 - c) jeżeli na podstawie art. 4 lit. i), poprzez zastosowanie ustawy Dodd-Franka dotyczącej reformy Wall Street i ochrony konsumentów (tytuł 12 U.S.C., sekcja 5301 i nast.), zostają zastosowane środki przez właściwe organy nadzoru USA poza terytorium Stanów Zjednoczonych wobec unijnej grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej, odnośnie do której Rada Nadzoru Stabilności Finansowej ustaliła, że jej trudna sytuacja lub jej rodzaje działalności mogą stanowić

- zagrożenie dla stabilności finansowej Stanów Zjednoczonych, każda ze Stron może rozwiązać niniejszą Umowę na podstawie postanowień o przyspieszonych obowiązkowych konsultacjach i rozwiązaniu Umowy. Jeżeli na podstawie art. 4 lit. i) zostają zastosowane środki przez organ nadzoru UE poza terytorium Unii Europejskiej wobec amerykańskiej grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej w związku z zagrożeniem dla stabilności finansowej UE, każda ze Stron może rozwiązać niniejszą Umowę na podstawie postanowień o przyspieszonych obowiązkowych konsultacjach i rozwiązaniu Umowy;
- d) do daty określonej w lit. b) i bez uszczerbku dla mechanizmów określonych w tej literze, art. 3 ust. 1 i 2 dotyczące reasekuracji stosuje się wobec reasekuratora unijnego na terytorium danego Stanu USA począwszy od wcześniejszej z następujących dat:
- (i) daty przyjęcia przez ten Stan USA środka zgodnego z art. 3 ust. 1 i 2; lub
 - (ii) daty wejścia w życie ustalenia przez Stany Zjednoczone, na mocy swoich przepisów ustawowych i wykonawczych, że dany środek dotyczący ubezpieczeń obowiązujący w tym Stanie USA zostaje unieważniony, ponieważ jest niezgodny z niniejszą Umową i skutkuje mniej korzystnym traktowaniem ubezpieczyciela lub reasekuratora unijnego niż ubezpieczyciela lub reasekuratora amerykańskiego posiadającego stałą siedzibę, licencję lub innego rodzaju dopuszczenie do działalności w tym Stanie USA;
- e) począwszy od daty rozpoczęcia tymczasowego stosowania określonej w lit. a), a następnie przez 60 miesięcy, w zastosowaniu art. 4 lit. h), organy nadzoru w Unii Europejskiej nie wprowadzają grupowego wymogu kapitałowego na poziomie światowej jednostki dominującej grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej w odniesieniu do amerykańskiej grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej dokonującej operacji w Unii Europejskiej;
- f) począwszy od daty podpisania niniejszej Umowy, podczas okresu 60 miesięcy, o którym mowa w lit. b), jeżeli Strona nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3 w odniesieniu do wymogów obecności na rynku lokalnym, organy nadzoru drugiej Strony mogą po przeprowadzeniu obowiązkowych konsultacji wymagać przeprowadzenia grupowej oceny kapitałowej lub wprowadzić grupowy wymóg kapitałowy na poziomie światowej jednostki dominującej grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej, która posiada siedzibę główną lub stałą siedzibę na terytorium drugiej Strony;
- g) art. 3 ust. 3 podlega wykonaniu i zaczyna być stosowany na terytorium UE nie później niż z upływem 24 miesięcy od daty podpisania niniejszej Umowy, pod warunkiem że Umowa jest tymczasowo stosowana lub weszła w życie;
- h) z zastrzeżeniem lit. b) i d), art. 3 ust. 1 i 2 podlega wykonaniu i zaczyna być w pełni stosowany na całym terytorium obu Stron nie później niż z upływem 60 miesięcy od daty podpisania niniejszej Umowy przez obie Strony, pod warunkiem że Umowa weszła w życie; oraz
- i) począwszy od daty wejścia w życie lub rozpoczęcia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy, w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej, obie Strony stosują art. 7, 11 i 12.
3. Jeżeli jedna ze Stron nie stosuje się do ust. 2 w określonych w nim terminach, druga strona może żądać przeprowadzenia obowiązkowych konsultacji za pośrednictwem Wspólnego Komitetu.

Artykuł 11

Rozwiązanie Umowy i obowiązkowe konsultacje

1. Po przeprowadzeniu obowiązkowych konsultacji każda ze Stron może rozwiązać niniejszą Umowę w dowolnym czasie poprzez przekazanie drugiej Stronie pisemnego powiadomienia, z zastrzeżeniem zastosowania procedur określonych w niniejszym artykule. O ile Strony nie uzgodniły inaczej na piśmie, takie rozwiązanie staje się skuteczne z upływem 180 dni, lub 90 dni w odniesieniu do rozwiązania opisanego w art. 10 ust. 2 lit. c), od daty takiego powiadomienia. Strony mogą w szczególności rozwiązać niniejszą Umowę, jeżeli jedna ze Stron nie wypełnia swoich obowiązków spoczywających na niej na mocy Umowy lub wprowadziła środki niezgodne z celami niniejszej Umowy.
2. Przed powiadomieniem o decyzji o rozwiązaniu niniejszej Umowy, również w odniesieniu do art. 10, Strona powiadamia Przewodniczącego Wspólnego Komitetu.
3. Strony czynią niezbędne kroki, aby poinformować zainteresowane strony o skutkach rozwiązania Umowy dla ubezpieczycieli i reasekuratorów w obrębie swoich odpowiednich jurysdykcji.
4. Obowiązkowe konsultacje za pośrednictwem Wspólnego Komitetu są wymagane, jeżeli jedna ze Stron wystąpi o ich przeprowadzenie do Przewodniczącego Wspólnego Komitetu, i rozpoczynają się nie później niż w terminie 30 dni – lub 7 dni, jeżeli wystąpiono o ich przeprowadzenie w sposób opisany w art. 10 ust. 2 lit. c) – od złożenia takiego wniosku, o ile Strony nie uzgodnią inaczej. Strona występująca o przeprowadzenie obowiązkowych konsultacji

przedstawia pisemne zawiadomienie o podstawach obowiązkowych konsultacji. Obowiązkowe konsultacje mogą odbywać się w miejscu określonym przez Strony, a w przypadku gdy Strony nie mogą porozumieć się co do miejsca, Strona występująca o przeprowadzenie obowiązkowych konsultacji proponuje trzy neutralne lokalizacje znajdujące się poza terytoriami obu Stron, zaś druga Strona wybiera jedną z zaproponowanych trzech neutralnych lokalizacji.

5. Obowiązkowe konsultacje są wymagane przed rozwiązaniem niniejszej Umowy, również w odniesieniu do art. 10.
6. Jeżeli Strona odmawia udziału w obowiązkowych konsultacjach przewidzianych w niniejszym artykule, to Strona wnosząca o rozwiązanie Umowy może przystąpić do rozwiązania Umowy, jak przewidziano w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 12

Zmiany

1. Strony mogą wyrazić pisemną zgodę na dokonanie zmian w niniejszej Umowie.
2. Jeżeli Strona pragnie wprowadzić zmiany w niniejszej Umowie, powiadamia drugą Stronę na piśmie o wniosku o rozpoczęcie negocjacji w sprawie dokonania zmian w Umowie.
3. O wniosku o rozpoczęcie negocjacji w sprawie dokonania zmian w Umowie powiadamia się Wspólny Komitet.

Done at Washington on the twenty second day of September in the year two thousand and seventeen.

ZAŁĄCZNIK

Wzór Postanowień Protokołu Ustaleń w sprawie Wymiany Informacji pomiędzy Organami Nadzoru

Artykuł 1

Cel

1. Organ Nadzoru (Stanu USA) i krajowy Organ Nadzoru (Państwa Członkowskiego UE), będące Organami podpisującymi niniejszy Protokół Ustaleń, uznają potrzebę współpracy w zakresie wymiany informacji.
2. Organy uznają, że praktyczne ustalenia dotyczące współpracy transgranicznej i wymiany informacji mają podstawowe znaczenie zarówno w sytuacjach kryzysowych, jak i przy bieżącym nadzorze.
3. Niniejszy Protokół Ustaleń ma na celu ułatwienie współpracy w zakresie wymiany informacji pomiędzy Organami, w stopniu dozwolonym przez Prawo Właściwe i zgodnie z celami nadzorczymi i regulacyjnymi.
4. Organy uznają, że żadne z postanowień niniejszego Protokołu Ustaleń nie odnosi się do wymogów, które mogą mieć zastosowanie do wymiany danych osobowych prowadzonej przez organy nadzoru.
5. Na terytorium podlegającym Organom obowiązuje Prawo Właściwe dla wymiany i ochrony Informacji Poufnych, które ma na celu ochronę poufności danych wymienianych przez Organy na podstawie niniejszego Protokołu Ustaleń. Prawo Właściwe służy między innymi zapewnieniu:
 - a) aby wymiana Informacji Poufnych odbywała się wyłącznie w celach bezpośrednio związanych z pełnieniem funkcji nadzorczych przez Organy; oraz
 - b) aby wszystkie osoby uzyskujące dostęp do takich Informacji Poufnych w trakcie pełnienia swoich obowiązków zachowywały poufność takich informacji, z wyjątkiem pewnych określonych okoliczności wskazanych w art. 7.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego Protokołu Ustaleń należy stosować następujące definicje:

- a) „Prawo Właściwe” oznacza każdy przepis ustawowy, wykonawczy, administracyjny lub inny zwyczaj prawny obowiązujący w obrębie jurysdykcji Organu, istotny dla nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową i reasekuracyjną, wymiany informacji nadzorczych, ochrony poufności oraz przetwarzania i ujawniania informacji;
- b) „Informacje Poufne” oznaczają wszelkie Przekazane Informacje uznawane za poufne w obrębie jurysdykcji Organu Współpracującego;
- c) „Ubezpieczyciel” oznacza jednostkę, która posiada zezwolenie lub licencję na podejmowanie lub wykonywanie działalności w zakresie ubezpieczeń bezpośrednich;
- d) „Osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie nieposiadające osobowości prawnej;
- e) „Dane Osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej;
- f) „Przekazane Informacje” oznaczają wszelkie informacje przekazane przez Organ Współpracujący Organowi Wnioskującemu w odpowiedzi na wniosek o informacje;
- g) „Podmiot Regulowany” oznacza ubezpieczyciela lub reasekuratora posiadającego zezwolenie wydane przez Organ Nadzoru Unii Europejskiej lub Stanów Zjednoczonych lub nadzorowanego przez taki organ;
- h) „Reasekurator” oznacza jednostkę, która posiada zezwolenie lub licencję na podejmowanie lub wykonywanie działalności reasekuracyjnej;
- i) „Organ Współpracujący” oznacza Organ, do którego kierowany jest wniosek o informacje;
- j) „Organ Wnioskujący” oznacza Organ występujący z wnioskiem o informacje;
- k) „Organ Nadzoru” oznacza dowolny organ nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową i reasekuracyjną w Unii Europejskiej lub w Stanach Zjednoczonych; oraz
- l) „Jednostka” oznacza każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą.

Artykuł 3

Współpraca

1. Zgodnie z Prawem Właściwym Organ Współpracujący powinien z powagą rozpatrywać wnioski Organu Wnioskującego i odpowiadać na nie we właściwym czasie. Powinien on udzielić Organowi Wnioskującemu możliwie najpełniejszej odpowiedzi na wniosek o informacje zgodnie ze swoimi funkcjami regulacyjnymi.
2. Zgodnie z Prawem Właściwym zarówno Organ Współpracujący, jak i Wnioskujący powinien traktować istnienie i treść wszelkich wniosków o informacje jako poufne, o ile oba Organy wspólnie nie postanowią inaczej.

Artykuł 4

Wykorzystanie Przekazanych Informacji

1. Organ Wnioskujący powinien występować z wnioskami o informacje jedynie wtedy, gdy wniosek ma prawnie uzasadniony cel regulacyjny lub nadzorczy, bezpośrednio związany z nadzorem sprawowanym zgodnie z prawem przez Organ Wnioskujący nad Podmiotem Regulowanym. Zwracania się przez Organ Wnioskujący o informacje dotyczące osób fizycznych nie uznaje się ogólnie za prawnie uzasadniony cel regulacyjny lub nadzorczy, chyba że wniosek ma bezpośrednie znaczenie dla pełnienia funkcji nadzorczych.
2. Organ Wnioskujący powinien wykorzystywać Przekazane Informacje wyłącznie w zgodnych z prawem celach związanych z funkcjami regulacyjnymi, nadzorczymi i ostrożnościowymi Organu oraz jego funkcjami dotyczącymi stabilności finansowej.
3. Zgodnie z Prawem Właściwym wszelkie Przekazane Informacje będące przedmiotem wymiany należą do Organu Współpracującego i pozostają jego własnością.

Artykuł 5

Wniosek o informacje

1. Wnioski o informacje, z którymi występuje Organ Wnioskujący, powinny być składane na piśmie lub zgodnie z ust. 2, gdy jest to pilne, i powinny zawierać następujące elementy:
 - a) określenie uczestniczących Organów, dziedziny nadzoru, której dotyczy wniosek, i celu, w związku z którym wnioskuje się o informacje;
 - b) imię i nazwisko lub nazwę Osoby lub Podmiotu Regulowanego, których dotyczy wniosek;
 - c) szczegółową treść wniosku, która może obejmować opis faktów stanowiących podstawę wniosku, określone zagadnienia będące przedmiotem badania oraz wskazanie wszelkich kwestii wrażliwych związanych z wnioskiem;
 - d) potrzebne informacje;
 - e) termin, w którym należy przekazać informacje, oraz wszelkie odpowiednie terminy prawne; oraz
 - f) w stosownych przypadkach – czy, jak i komu można dalej przekazać którekolwiek z informacji zgodnie z art. 7.
2. W przypadku pilnych wniosków wniosek można przedstawić ustnie, a następnie bez zbędnej zwłoki należy przekazać pisemne potwierdzenie.
3. Organ Współpracujący powinien postępować z wnioskiem w następujący sposób:
 - a) Organ Współpracujący powinien potwierdzić otrzymanie wniosku.
 - b) Organ Współpracujący powinien oceniać każdy wniosek indywidualnie, aby ustalić najpełniejszy zakres informacji, które można przekazać zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym Protokole Ustaleń i procedurami obowiązującymi w obrębie jurysdykcji Organu Współpracującego. Podejmując decyzję, czy i w jakim zakresie przychylić się do wniosku, Organ Współpracujący może wziąć pod uwagę:
 - (i) czy wniosek jest zgodny z Protokołem Ustaleń;
 - (ii) czy zastosowanie się do wniosku byłoby tak uciążliwe, że zakłóciłoby właściwe wykonywanie funkcji Organu Współpracującego;
 - (iii) czy przekazanie wskazanych we wniosku informacji byłoby w inny sposób sprzeczne z podstawowym interesem jurysdykcji Organu Współpracującego;

- (iv) wszelkie inne kwestie określone w Prawie Właściwym jurysdykcji Organu Współpracującego (w szczególności dotyczące poufności i tajemnicy zawodowej, ochrony danych i prywatności oraz sprawiedliwości proceduralnej); oraz
 - (v) czy pozytywne rozpatrzenie wniosku może w inny sposób szkodzić wykonywaniu przez Organ Współpracujący jego funkcji.
- c) Jeżeli Organ Współpracujący odmawia przekazania wszystkich lub niektórych informacji, o które wnioskowano, lub nie jest w stanie ich przekazać, Organ Współpracujący powinien – w stopniu, w jakim jest to możliwe i stosowne zgodnie z Prawem Właściwym – wyjaśnić powody nieprzekazania informacji i rozważyć ewentualne alternatywne sposoby osiągnięcia celu nadzorczego Organu Wnioskującego. Organ Współpracujący może w szczególności odmówić pozytywnego rozpatrzenia wniosku o informacje, jeżeli wniosek ten wymagałby od Organu Współpracującego działania w sposób, który stanowiłby naruszenie jego Prawa Właściwego.

Artykuł 6

Postępowanie z informacjami poufnymi

1. Wszelkie informacje otrzymane na podstawie niniejszego Protokołu Ustaleń należy co do zasady traktować jak Informacje Poufne, o ile nie wskazano inaczej.
2. Organ Wnioskujący powinien podjąć wszelkie zgodne z prawem i racjonalnie możliwe działania w celu zachowania poufności Informacji Poufnych.
3. Zgodnie z art. 7 i Prawem Właściwym Organ Wnioskujący powinien ograniczyć dostęp do Informacji Poufnych otrzymanych od Organu Współpracującego do osób pracujących dla Organu Wnioskującego lub działających w jego imieniu:
 - a) których dotyczą obowiązki Organu Wnioskującego w obrębie jego jurysdykcji odnoszące się do zapobiegania nieuprawnionemu ujawnieniu Informacji Poufnych;
 - b) które znajdują się pod nadzorem i kontrolą Organu Wnioskującego;
 - c) które potrzebują takich informacji, a potrzeba ta odpowiada zgodnemu z prawem celowi regulacyjnemu lub nadzorczemu i jest z nim bezpośrednio związana; oraz
 - d) które nadal podlegają wymogom zachowania poufności po odejściu z Organu Wnioskującego.

Artykuł 7

Dalsze przekazywanie Przekazanych Informacji

1. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 7 ust. 2 Organ Wnioskujący nie powinien przekazywać osobie trzeciej Przekazanych Informacji otrzymanych od Organu Współpracującego, chyba że:
 - a) Organ Wnioskujący uzyskał uprzednią pisemną zgodę Organu Współpracującego na dalsze przekazanie takich informacji – z wyjątkiem sytuacji, gdy wniosek jest pilny, w którym to przypadku zgodę można wyrazić ustnie, a następnie należy niezwłocznie potwierdzić ją pisemnie; oraz
 - b) osoba trzecia zobowiąże się do przestrzegania ograniczeń, które skutkują zachowaniem zasadniczo podobnego poziomu poufności jak poziom, do zachowania którego jest zobowiązany Organ Wnioskujący zgodnie z niniejszym Protokołem Ustaleń.
2. Zgodnie z Prawem Właściwym, jeżeli do Organu Wnioskującego wystosowano prawomocne żądanie ujawnienia Przekazanych Informacji lub spoczywa na nim obowiązek prawny ich ujawnienia, Organ Wnioskujący powinien poinformować Organ Współpracujący o takim żądaniu i wszelkich związanych z nim postępowaniach z takim jak największym wyprzedzeniem, jakie jest racjonalnie możliwe, aby zwiększyć szanse na przystąpienie do postępowania i powołanie się na przysługujący przywilej. Jeżeli Organ Współpracujący nie udziela zgody na przedstawienie Przekazanych Informacji, Organ Wnioskujący powinien w stosownych przypadkach przedsięwziąć wszelkie racjonalne kroki w celu powstrzymania ujawnienia, w tym poprzez zastosowanie środków prawnych w celu powstrzymania takiego ujawnienia oraz domagania się i ochrony poufności wszelkich Poufnych Informacji zagrożonych ewentualnym ujawnieniem.

TŁUMACZENIE

Bruksela, 18 września 2017 r.

Szanowny Pan Robert E. Lighthizer, Ambasador
Przedstawiciel USA ds. Handlu
Biuro Przedstawiciela USA ds. Handlu
600 17th Street NW
Waszyngton, DC 20508
USA

Szanowny Panie Ambasadorze!

Mam przyjemność przystąpić do podpisania Umowy dwustronnej pomiędzy Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie środków ostrożnościowych odnoszących się do ubezpieczeń i reasekuracji (zwanej dalej „umową”), umieszczonej w załączniku do niniejszego listu. Ostateczny tekst prawny, w języku angielskim, został uzgodniony przez przedstawicieli Stanów Zjednoczonych i Unii Europejskiej w dniu 12 stycznia 2017 r.

Strony zakończyły wszystkie wewnętrzne procedury niezbędne do podpisania umowy. Strony uznają system językowy Unii Europejskiej. Komisja Europejska odnotowuje stwierdzenie zawarte w decyzji Rady przyjętej w dniu 15 września 2017 r. w odniesieniu do przedmiotowej umowy:

Umowa zostaje podpisana w języku angielskim. Zgodnie z prawem Unii umowa zostaje sporządzona przez Unię również w języku bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim. Te dodatkowe wersje językowe należy uwierzytelnić poprzez wymianę not dyplomatycznych między Stanami Zjednoczonymi a Unią Europejską. Wszystkie uwierzytelnione wersje są równorzędne.

Stany Zjednoczone potwierdzają swoje zobowiązanie do współpracy z Unią Europejską, w świetle decyzji Rady, w celu uwzględnienia wniosków o uwierzytelnienie dodatkowych wersji językowych umowy.

Mam przyjemność potwierdzić, że podpisanie umowy sporządzonej w języku angielskim stanowi podstawę wymiany listów między stronami w celu rozpoczęcia tymczasowego stosowania umowy. Procedury dotyczące wejścia w życie umowy, a także procedury dotyczące tymczasowego stosowania umowy po jej podpisaniu nie są powiązane z uwierzytelnieniem innych wersji językowych.

Niniejsza wymiana listów zostanie opublikowana przez Unię Europejską wraz z tekstem umowy.

Taki sam list wystosowałem do Sekretarza Stevena T. Mnuchina.

Z wyrazami szacunku,

Valdis DOMBROVSKIS
Wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej

Bruksela, 18 września 2017 r.

Szanowny Pan Steven T. Mnuchin
Sekretarz Departamentu Skarbu USA
1500 Pennsylvania Avenue, NW
Waszyngton, DC 20220

Szanowny Panie Sekretarzu!

Mam przyjemność przystąpić do podpisania Umowy dwustronnej pomiędzy Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie środków ostrożnościowych odnoszących się do ubezpieczeń i reasekuracji (zwanej dalej „umową”), umieszczonej w załączniku do niniejszego listu. Ostateczny tekst prawny, w języku angielskim, został uzgodniony przez przedstawicieli Stanów Zjednoczonych i Unii Europejskiej w dniu 12 stycznia 2017 r.

Strony zakończyły wszystkie wewnętrzne procedury niezbędne do podpisania umowy. Strony uznają system językowy Unii Europejskiej. Komisja Europejska odnotowuje stwierdzenie zawarte w decyzji Rady przyjętej w dniu 15 września 2017 r. w odniesieniu do przedmiotowej umowy:

Umowa zostaje podpisana w języku angielskim. Zgodnie z prawem Unii umowa zostaje sporządzona przez Unię również w języku bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim. Te dodatkowe wersje językowe należy uwierzytelnić poprzez wymianę not dyplomatycznych między Stanami Zjednoczonymi a Unią Europejską. Wszystkie uwierzytelnione wersje są równorzędne.

Stany Zjednoczone potwierdzają swoje zobowiązanie do współpracy z Unią Europejską, w świetle decyzji Rady, w celu uwzględnienia wniosków o uwierzytelnienie dodatkowych wersji językowych umowy.

Mam przyjemność potwierdzić, że podpisanie umowy sporządzonej w języku angielskim stanowi podstawę wymiany listów między stronami w celu rozpoczęcia tymczasowego stosowania umowy. Procedury dotyczące wejścia w życie umowy, a także procedury dotyczące tymczasowego stosowania umowy po jej podpisaniu nie są powiązane z uwierzytelnieniem innych wersji językowych.

Niniejsza wymiana listów zostanie opublikowana przez Unię Europejską wraz z tekstem umowy.

Taki sam list wystosowałem do Ambasadora Roberta E. Lighthizera.

Z wyrazami szacunku,

Valdis DOMBROVSKIS
Wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej

22 września 2017 r.

Valdis Dombrovskis
Wiceprzewodniczący
Komisja Europejska
Bruksela, Belgia

Szanowny Panie Wiceprzewodniczący!

Mamy przyjemność przystąpić do podpisania Umowy dwustronnej pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie środków ostrożnościowych odnoszących się do ubezpieczeń i reasekuracji (zwanej dalej „umową”), umieszczonej w załączniku do niniejszego listu. Ostateczny tekst prawny, w języku angielskim, został uzgodniony przez przedstawicieli Stanów Zjednoczonych i Unii Europejskiej w dniu 12 stycznia 2017 r.

Strony zakończyły wszystkie wewnętrzne procedury niezbędne do podpisania umowy. Strony uznają system językowy Unii Europejskiej. Komisja Europejska odnotowuje stwierdzenie zawarte w decyzji Rady przyjętej w dniu 15 września 2017 r. w odniesieniu do przedmiotowej umowy:

Umowa zostaje podpisana w języku angielskim. Zgodnie z prawem Unii umowa zostaje sporządzona przez Unię również w języku bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim. Te dodatkowe wersje językowe należy uwierzytelnić poprzez wymianę not dyplomatycznych między Stanami Zjednoczonymi a Unią Europejską. Wszystkie uwierzytelnione wersje są równorzędne.

Stany Zjednoczone potwierdzają swoje zobowiązanie do współpracy z Unią Europejską, w świetle decyzji Rady, w celu uwzględnienia wniosków o uwierzytelnienie dodatkowych wersji językowych umowy.

Mamy przyjemność potwierdzić, że podpisanie umowy sporządzonej w języku angielskim stanowi podstawę wymiany listów między stronami w celu rozpoczęcia tymczasowego stosowania umowy. Procedury dotyczące wejścia w życie umowy, a także procedury dotyczące tymczasowego stosowania umowy po jej podpisaniu nie są powiązane z uwierzytelnieniem innych wersji językowych.

Niniejsza wymiana listów zostanie opublikowana przez Unię Europejską wraz z tekstem umowy.

Z poważaniem,

Sekretarz Steven T. MNUCHIN
Departament Skarbu USA

Ambasador Robert E. LIGHTHIZER
Przedstawiciel USA ds. Handlu